

gisterne stille sig, og navnlig for at man kan see, hvilken Deel af Indtagten der fremkommer som Rente af Capital, taget i vidtløftig Forstand, som Grundeieendom o. s. v., og hvilken Deel der fremkommer ved Statter. — Det foreløbige Udbytte, som i den Henseende er vundet, er ikke uinteressant — hvorvidt det stemmer med Forventninger eller Forsudsætninger, er jo individuelt — men jeg kan ikke nægte, at det for det Første forekommer mig naturliger at foreslaae, at Communernes Regnskaber skulle fremlægges end blot deres Budgetter, og dernæst forekommer det mig ikke naturligt at ville forlange hvert Aar, samtidigt med Finantsforslagets Forelæggelse, en saadan Fremstilling af Communernes, det være sig Budgetter eller Regnskaber; — en integreerende Deel af Finantsforslaget kan det aldrig blive. Jeg har allerede talt saalænge, at jeg maa fatte mig ganske kort med Hensyn til det ene Punkt, jeg endnu vil berøre, og det er § 17; jeg troer, at der her er et Misgreb. Det er fuldkommen rigtigt, at der fra de forskjellige Ministres Side ikke vilkaarligt kan, om jeg maa bruge det Udtryk, trækkes paa de forskjellige Conti i Finantsloven, men det gaar ikke an at sige, at alle de bevilgede Poster skulle anvises maanedsviis; jeg kan vel forstaae, at denne Regel kan gjøres gjældende med Hensyn til nogle Udgifter, f. Ex. Lønninger og Contoirhold, og deslige, men det gaar ikke an at ville bringe alle Udgifter ind under en maanedsviis Anvisning. Det er Indenrigsministerens Sag, i fornødent Fald ved Forhandling med de andre kongerigste Ministre, at paasee, at Udgifternes Fordeling i Tiden finder Sted paa en fornøftig Maade i Forhold til Behovet; men det gaar ikke an saaledes at gøre den maanedsviis, som her er foreslaaet; at anvise Midlerne paa den rigtigste Maade er et Moment ved Anvendelsen af Finantsloven, som ikke kan være Regjeringen fremmed; derom kan den ærede Rigsdagsmand være forvisset.

Til disse Bemærkninger skal jeg idetmindste foreløbig indskrænke mig.

Tscherning: Ja, om jeg ikke fik andet Udbytte af det foreliggende Forslag end de Udtalelser,

vi her have hørt fra Regjeringen over adskillige vigtige Punkter, og som yderligere have belyst Regjeringens Betragtning af dem, saa vilde jeg ansee det for et overmaade nyttigt Udbytte. Vi vide af lang Erfaring — og jeg siger: det skal heller ikke og kan ikke være anderledes. — at ethvert Korn maa saaes længe, forinden man kan vente at faae det til at spire, og endnu meget længere, inden man kan faae det til groe; de forskjellige Betragtninger, som saaledes komme frem, de Meninger, som blive fremsatte, oplære os gjensidigt. Jeg skal nu forsøge, hvorvidt jeg kan belyse de, som jeg troer i mange Henseender ikke ganske rigtige Anskuelser, som her ere bleve fremsatte. Det ærede Medlem, som sidder her i Nærheden af mig (Niernroth), har sagt, at Forslaget vilde være ganske unyttigt, thi selv om det blev ophøjet til Lov, var der dog Ingen, som vilde behøve at lyde den, fordi Finantsloven blev til hvert Aar med det Herredømme, som den giver for hvert Aar; den vilde derfor sætte Loven tilside, og dersom Rigsdag og Regjering bleve enige om, at Finantsloven skulde være en anden end den, den blev i Genhold til denne Lov, saa maatte den staae ved Magt. Den høitærede Minister har derpaa svaret, at fra min Betragtning maade maatte han synes, at denne Opsattelse af den ærede Rigsdagsmand var rigtig; han udtalte imidlertid, at han ikke deelte den, hvorved den altsaa i en væsentlig Grad er viist tilbage, og der staaer saaledes kun tilbage for mig at retfærdiggjøre min Opsattelse og at paavise, at den staaer i fuldkommen Harmonie med min Betragtning af Sagen. For det Første maa man vel lægge Mærke til, at det, hvorved Finantsloven dominerer alle andre Love, er ikke ved den Form, hvori den fremkommer, men det er ved det Indhold, den har med Hensyn til Bevillinger. Det er endnu min fuldstændigste Overbeviisning, at kun de Pengemidler og til de Formaal, hvortil de i Finantsloven blive bevilgede, staae til Regjeringens Raadighed i Aarets Løb, om ogsaa andre Love paalægge andre Udgifter; de andre Love ere i den Henseende for det Aars Løb tilsidefattede, og dersom dette Lovforslag krævede Udgifter til sin Udførelse i den Form, hvori det her er forelagt, som et Aars Finants-